

ENGLISH VERSION

The Italian Navy in the Indo-Pacific

"The echo of Italian naval maneuvers in the Indo-Pacific has reverberated far beyond national borders, sparking unusual attention in U.S. naval circles. Specialized journals, military observers, and strategic analysts have turned an admiring eye to the Italian Navy, recognizing the capability and competence demonstrated in the deployment of assets and the execution of complex exercises with the navies of numerous countries in the area. This is particularly the case with "On Wider Seas: Italian Naval Deployments and Maritime Outreach to the Indo-Pacific," an article written by David Scott and published on March 5, 2025, on the Center for International Maritime Security (CIMSEC) website.

The appreciation expressed by U.S. counterparts is not accidental, but the tangible result of an operation that saw the Italian Navy project itself with determination and professionalism into a geopolitical scenario of crucial importance. In the second half of 2024, an impressive Italian naval fleet sailed the waters of the Indo-Pacific, an area that, due to its vastness and complexity, represents a logistical and operational challenge of the highest order.

The Naval Strike Group, composed of the aircraft carrier ITS Cavour and the frigate ITS Alpino, represented the beating heart of this mission, flanked by the independent deployments of the Montecuccoli and the Vespucci. These ships, with their specific characteristics and capabilities, contributed to outlining a framework of unprecedented interoperability and collaboration with allied navies.

The multiple milestones achieved during these deployments testify to Italy's willingness to explore new strategic horizons, particularly what CESMAR has defined as the Infinite Mediterranean, surpassing the boundaries of the now consolidated Extended Mediterranean. The vision of the Meloni government, which has placed the Indo-Pacific as an important foreign and defense policy priority, has translated into concrete and incisive action, capable of strengthening Italy's role as a global maritime actor.

The Geopolitical Context: From the Extended Mediterranean to the Infinite Mediterranean

The Italian maritime geopolitical vision has undergone a significant evolution, transcending the boundaries of the traditional "Extended Mediterranean," a concept we explored in depth in our recent publication with Pathos Edizioni. The roots of this

transformation lie in the debates that animated the Maritime War Institute and, subsequently, the Institute of Maritime Military Studies. Admiral De Giorgi, in 2017, revived and updated the concept of "Extended Mediterranean," already outlined in 2002 in the study "The National Maritime Doctrine."

This vision extended national maritime interests to the western coasts of India and the Gulf of Guinea in the Atlantic. A core of scholars stimulated a debate that permeated the training of officers, ensuring homogeneity of thought and action. Admiral De Giorgi played a crucial role in formalizing this expansion of the operational theater. However, the rapid evolution of the global context has necessitated a redefinition of operational theaters. Thus emerged the concept of the "Infinite Mediterranean," which emphasizes the need for the Navy to be ready to operate anywhere in the world.

This foresight proved fundamental when the Meloni government, in office since October 2022, materialized the Italian projection towards the Indo-Pacific. President Meloni, during the summit in India in March 2023, stated: "Ours is a strategic choice because, when we speak of 'Extended Mediterranean' we must consider that it extends to here [India]. The Mediterranean Sea and the Indo-Pacific are interconnected and we want to further strengthen this interconnection."

Cooperation with the United States, India, Japan, and Australia has become a priority. Meloni's visits to India and Japan in 2023, the withdrawal from the Belt and Road Initiative, and the accession to the India-Middle East-Europe Economic Corridor (IMEC) in 2024 have marked a strategic reorientation. Italy has placed particular emphasis on the partnership with India, as highlighted by the Joint Declaration of March 2023, which underscores the importance of a free and secure Indo-Pacific.

Italy has assumed a leadership role in the Indo-Pacific Oceans Initiative (IPOI), launched by India. Meetings with the leaders of Japan and Australia have further consolidated cooperation, with a focus on China. The U.S.-Italy Indo-Pacific Consultation meeting in 2024 reaffirmed the strategic alignment.

Given the maritime nature of the Indo-Pacific, Italy has intensified naval deployments, demonstrating a concrete commitment to the region."

"Morosini" in the Indo-Pacific: An Italian Signal of Presence and Cooperation

The sending of the *Francesco Morosini* to the Indo-Pacific in 2023 represented a tangible manifestation of the Meloni government's commitment to this strategic region. The *Morosini*, a latest-generation Multipurpose Offshore Patrol Ship (PPA) of the Paolo Thaon di Revel class, proved to be a versatile and cutting-edge naval unit,

perfectly suited to project Italian presence in complex maritime scenarios, ensuring freedom of navigation and the protection of sea lines of communication (SLOCs).

The deployment, which lasted for five months from May to September 2023, led the *Morosini* on a circumnavigation that saw it sail the Red Sea, the Indian Ocean, the South China Sea, and the East China Sea, reaching Japan. A journey that marked an important affirmation of the Italian Navy's ability to operate in distant waters, in a geopolitical context of increasing relevance.

During its mission, the *Morosini* did not establish direct contact with China, but visited numerous countries that share concerns about Chinese influence in the region. The Chinese state newspaper *Global Times* criticized the tour, calling it "a mission aimed at developing synergies and training experiences with the Quad," an informal strategic alliance between the United States, Japan, Australia, and India.

The *Morosini* made a port call in Djibouti, then participated in the anti-piracy operation Atalanta in the Gulf of Aden and Operation Agenor in the Strait of Hormuz and the Persian Gulf. The novelty of this deployment was the subsequent eastward navigation through the Indian Ocean, an area of growing strategic interest for Italy.

In Southeast Asia, the *Morosini* took part in important events such as the IMDEX 2023 defense fair in Singapore and the Langkawi International Maritime and Aerospace Exhibition (LIMA) in Malaysia. It also participated in the Komodo 2023 multilateral exercise, hosted by the Indonesian Navy. The presence of the *Morosini* also represented an opportunity to promote the sale of PPA patrol vessels to Indonesia, in a context of shared concern about regional dynamics.

The Italian Embassy in Hanoi emphasized the importance of the *Morosini*'s mission, highlighting its role in promoting naval diplomacy, strengthening maritime capabilities, and supporting freedom of navigation and respect for international law of the sea. A clear and unequivocal message, also addressed to China, regarding the situation in the South China Sea.

Crossing the South China Sea, the *Morosini* then conducted an exercise with the Japanese Navy (JS Hamana) in the East China Sea. Busan in South Korea and Yokosuka represented the farthest points of its deployment.

On the return journey, the *Morosini* visited Manila, Jakarta, Chittagong, Mumbai, and Karachi, further consolidating cooperation with the countries of the region. In Mumbai, Commander Giovanni Monno participated in an Italy-India maritime security seminar, where the common interest of the two countries in protecting their interests in the

Indian Ocean, considered a natural extension of the "Extended Mediterranean," was reiterated.

The deployment of the *Morosini* in 2023 laid the groundwork for the subsequent and broader deployments of 2024, confirming Italy's commitment to playing an active and responsible role in the Indo-Pacific.

Italy and the Indo-Pacific: Presence and Cooperation

2024 marked an impressive demonstration of the Italian Navy's projection capability, with an articulated and strategic deployment in the Indo-Pacific. It was not a mere show of force, but a complex operation that skillfully combined "soft power" and "hard power," diplomacy, and military capability.

The Amerigo Vespucci, a symbol of Italy in the world, embarked on an extraordinary journey, embodying the role of a floating ambassador. With its timeless elegance and unaltered charm, the "most beautiful ship in the world" carried a message of friendship and cooperation, forging bonds and strengthening relationships with the countries touched by its itinerary. Each port call was an opportunity to celebrate Italian culture, promote dialogue, and strengthen partnerships.

In parallel, the Italian Navy deployed the Raimondo Montecuccoli and the Naval Strike Group (CSG), composed of the aircraft carrier Cavour and the frigate Alpino. These units, expressions of Italian technological avant-garde, participated in high-level joint exercises, demonstrating Italy's ability to operate in synergy with allies and partners.

The Vespucci and the Montecuccoli shared a stretch of navigation, from Los Angeles to Honolulu, while the Montecuccoli joined the CSG at various stages of the mission, in the Western Pacific, the South China Sea, and the Gulf of Aden. Unlike the Morosini deployment in 2023, 2024 saw massive participation in joint exercises, a clear signal of Italy's commitment to regional security and stability.

The Italian defense industry played a leading role in this operation, with the Italian Defense Industries Forum setting up exhibitions in Yokosuka, Manila, and Jakarta, under the guidance of Admiral Giuseppe Abbamonte. An opportunity to showcase Italian technological excellence and strengthen industrial cooperation with partner countries.

The 2024 deployment represented an affirmation of Italian presence in the Indo-Pacific, an area of crucial strategic importance. A clear and unequivocal message,

emphasizing Italy's commitment to playing an active and responsible role in the international context.

Amerigo Vespucci: An Italian Icon in the World

The Amerigo Vespucci, launched in 1931, is more than just a ship of the Italian Navy: it is an icon, a symbol of elegance, history, and professionalism. With its unmistakable profile of a three-masted sailing ship, it embodies the ancient Italian maritime tradition, projecting it into a contemporary dimension.

Its timeless charm has captured the imagination of millions of people around the world. Wherever it docks, crowds of visitors flock to admire its beauty and breathe the atmosphere of a bygone era. The Vespucci is not just a ship, it is an experience, a journey through time and Italian culture.

In 2024, the Vespucci embarked on an ambitious circumnavigation of the globe, crossing the Beagle Channel and Cape Horn, a feat that had not been repeated for twenty years. Its itinerary led it to sail the waters of the Indo-Pacific, touching iconic ports such as Valparaíso, Tokyo, and Singapore.

Each port call was an opportunity to promote Italian culture, strengthen international relations, and celebrate the values of friendship and cooperation. On board, events, exhibitions, and meetings were organized, transforming the Vespucci into a veritable floating "Italian village."

The Italian Ambassador to Japan, Gianluigi Benedetti, emphasized the strategic value of the Vespucci's mission, defining it as "a sign that has a broader, multilateral value if we want, a global strategic value. The confirmation of Italy's desire to contribute to peace and stability in the world, ensuring coordination in cooperation with other partners and countries in various areas, maritime security, and freedom of navigation, including in the Indo-Pacific."

The Vespucci is a symbol of the Italian Renaissance, a period of extraordinary artistic and cultural flowering. Its name evokes the era of great geographical discoveries, when Italy was at the center of the world. Today, the Vespucci continues to inspire, carrying a message of beauty, culture, and cooperation to every corner of the globe.

Raimondo Montecuccoli: Steel Sentinel for Global Routes

The Italian Navy's Multipurpose Offshore Patrol Ships (PPA) represent a new frontier in the projection of Italian naval power, modern heirs to the light cruisers of yesteryear. These agile and versatile units are designed to be deployed in the world's seas, ensuring

the security of sea lines of communication (SLOCs) and freedom of navigation, fundamental pillars of global trade, in an era marked by hybrid and asymmetric threats.

Their modular configuration and ability to operate in diverse scenarios make them perfect for this role, freeing frigates and destroyers, more specialized units, for aircraft carrier protection and anti-submarine warfare tasks.

The Raimondo Montecuccoli, the third unit of the Thaon di Revel class and the first with advanced anti-aircraft warfare capabilities (PPA Light Plus configuration), undertook an operational projection mission (OPC) in the Indo-Pacific, entering the Pacific through the Panama Canal on May 26. After port calls in Manzanillo and San Diego, it continued its westward journey, alternating friendly stops with intense military exercises with allies and partners, in a context of growing attention to regional dynamics, with particular reference to China.

The Montecuccoli's participation in the RIMPAC and Pacific Dragon exercises (a first for a national unit), alongside naval units from Australia, Japan, South Korea, the Netherlands, and the United States, marked an important affirmation of Italy's ability to operate in complex multinational scenarios.

The subsequent stop in Japan, with participation in Exercise Noble Raven, drew praise from the Italian consul in Okinawa, Marco Prencipe, who emphasized how the Montecuccoli's presence represents "a concrete manifestation of Italy's ability to project itself into a region strategic for global geopolitical and geoeconomic balances."

The Montecuccoli then played an active role in monitoring sanctions against North Korea, patrolling the waters around Japan and making a port call in Busan, South Korea.

Participation in exercises with the US Navy and the Australian Air Force in the South China Sea, and subsequent port calls in Jakarta, Laem Chabang, Port Klang, and Colombo, consolidated Italian cooperation with the countries of the region.

The reunion with the Italian CSG in the Gulf of Aden and the return to the Red Sea, after participating in exercises with the US CSG Abraham Lincoln, concluded a mission that demonstrated the Italian Navy's ability to operate effectively and decisively in distant maritime scenarios, ensuring the security of global routes.

The Italian Naval Strike Group: A Wave in the Indo-Pacific

The deployment of the Italian Naval Strike Group (CSG) in 2024 represented a milestone for the Italian Navy and the entire European Union. Composed of the aircraft carrier *Cavour* and the frigate *Alpino*, the CSG demonstrated Italy's ability to project

its naval power in global scenarios, a first for a European navy, preceding the deployment of the French *De Gaulle* Group.

The *Cavour*, with its 30,000-ton displacement and fifth-generation F-35B combat aircraft, ensured interoperability with the U.S. and Japanese navies, consolidating Italy's strategic alliances. The CSG's itinerary, which crossed the Red Sea, the Indian Ocean, and the Pacific, touched key ports such as Singapore, Yokosuka, and Manila, confirming Italy's commitment to maritime security and regional stability.

The exercises with the U.S. Navy, conducted in the South China Sea and the Philippine Sea, sent a clear signal of Italy's determination to defend freedom of navigation and respect for international law. In particular, the three distinct aircraft carrier exercises (Multi-Large Deck Event, MLDE) with the Italian and U.S. CSGs highlighted the close collaboration between the two countries.

Cooperation with Japan reached a new level with joint F-35B operations in Yokosuka, strengthening a historical relationship cemented by the presence of Japanese leadership at the Venice symposia. The professionalism demonstrated by the Italian Navy greatly impressed the Japanese navy, further strengthening ties between the two nations.

The exercises with India off Goa, with the participation of the aircraft carrier *INS Vikramaditya* and the destroyer *INS Visakhapatnam*, consolidated the strategic partnership between Italy and India in the Indian Ocean.

Participation in the *Pitch Black* exercises in Australia, with the *Cavour*'s F-35Bs, and in *Noble Raven* in Japan, alongside naval units from France, Germany, and Australia, demonstrated Italy's ability to operate in complex multinational contexts.

The air defense and anti-submarine exercises in the South China Sea, with the participation of U.S. and Australian naval units, confirmed Italy's commitment to ensuring the security of global maritime routes.

The deployment of the Italian CSG represented an affirmation of Italian naval power and a clear signal of Italy's commitment to playing an active and responsible role in the Indo-Pacific, an area of crucial strategic importance for the future of the world.

The Echo of the Indo-Pacific: A Great Leap for the Italian Navy

The Italian Navy's deployment in the Indo-Pacific in 2024 marked an epochal turning point, an affirmation of power and strategic vision that has reverberated far beyond national borders. The announcement by the Chief of Staff of the Navy, Admiral Enrico Credendino, in Yokosuka, of the achievement of Initial Operational Capability (IOC) for the F-35B component, represented a symbolic moment of this transformation.

"With the achievement of the IOC," Admiral Credendino had declared, "the maritime component of the Italian Defense makes a significant step forward in expressing the ability to project forces from the sea even in operational theaters far from the usual gravitational basins, for prolonged periods of time, pursuing complete interoperability and interchangeability in joint operations with allies and partners: one of the main objectives of the Naval Strike Group's campaign in the Indo-Pacific."

The impact of these deployments has been multiple and profound. Firstly, Italy has strengthened its international profile, emerging as a reliable technological and security partner for the countries of the Indo-Pacific, particularly for Indonesia, India, and Japan. Cooperation with the United States, a pillar of Italian foreign policy, has intensified, with joint exercises that have demonstrated the close collaboration between the two navies.

The message sent to China, although not explicit, was clear: Italy is present and active in the Indo-Pacific, ready to defend freedom of navigation and respect for international law. The reactions of the Chinese media, which defined the presence of the *Cavour* in Japan as a "NATO threat," testify to the effectiveness of this strategy.

"China is surprised: the Italian flagship aircraft carrier is training with India," headlined the *National Interest* in October, effectively summarizing the sentiment that was stirring in Beijing.

While the *Amerigo Vespucci* docked in Jeddah, welcomed by Prime Minister Meloni, Italy had already started its "Indo-Pacific 2025" mission, with the sending of the frigate ITS *Antonio Marceglia*.

Admiral Aurelio De Carolis, Commander in Chief of the Naval Fleet and for many the most accredited officer to become the new leader of the Navy, had emphasized how these missions aligned with the strategies of the EU and NATO: "The presence of the Italian Navy in the Indo-Pacific is a tangible signal of our commitment to ensuring maritime security and regional stability. We operate in synergy with our allies and partners, sharing common values and objectives. Our fleet is ready to project its power in any scenario, to protect national interests and the international community."

The *Antonio Marceglia*, during its journey to Japan, visited 12 countries, with China excluded from the itinerary. Participation in the Komodo 2025 exercises in Indonesia and the planned interactions with French and US aircraft carrier groups confirm Italy's willingness to strengthen military cooperation with its allies.

The deployment of the Italian fleet in the Indo-Pacific represents a long-term strategic investment, a decisive step towards building a more incisive role for Italy in the global

context. The Navy, with its professionalism, its cutting-edge technology, and its ability to operate in synergy with allies, is ready to meet the challenges of the future, ensuring the security of maritime routes and international stability.

Conclusions

The echo of the Italian Naval Strike Group's deployment in the Indo-Pacific resonates as a prelude to a new era for the Navy and for the entire nation. The wave of credibility generated by the *Cavour* and the *Alpino* has broken the barriers of the extended Mediterranean, projecting Italy into a strategically relevant global theater.

2024 marked a turning point, an affirmation of capability and vision that has strengthened Italy's international profile. Admiral Credendino's announcement in Yokosuka, the synergy with the U.S., Japanese, and Indian navies, the joint exercises, and the participation in multinational events have demonstrated the Navy's professionalism and determination.

Admiral De Carolis, a prominent figure in the Navy and a potential leader of the future, reiterated the importance of these missions, emphasizing how they align with EU and NATO strategies to ensure maritime security and regional stability.

The bold choice to project the Italian Navy into the Indo-Pacific has demonstrated a strategic foresight of considerable impact. The investment in an activity far from the traditional Mediterranean basin has generated a dual advantage: on the one hand, it has consolidated Italy's position as a global maritime power, capable of operating effectively even in complex and distant scenarios; on the other hand, it has created an ideal bridge between Asia and the Mediterranean, a sea that represents the beating heart of Italian and European national interests.

The presence of the Italian Navy in the Indo-Pacific has acted as a catalyst, intensifying ties with Asian countries and opening new prospects for economic, cultural, and strategic cooperation. The Mediterranean, with its millennial history and its crucial geographical position, has returned to being a point of reference for nations that, although distant, share the need to ensure the security of maritime routes and global stability.

Italy, with its cutting-edge Navy and its maritime tradition, has positioned itself as a privileged interlocutor, capable of promoting dialogue and cooperation in an area of growing geopolitical importance. The Indo-Pacific, in turn, has offered Italy the opportunity to strengthen its international presence and protect its interests in an increasingly interconnected global context.

GREEK VERSION

Το Ιταλικό Ναυτικό στον Ινδο-Ειρηνικό

"Η ηχώ των ιταλικών ναυτικών ελιγμών στον Ινδο-Ειρηνικό αντήχησε πολύ πέρα από τα εθνικά σύνορα, προκαλώντας ασυνήθιστη προσοχή στους αμερικανικούς ναυτικούς κύκλους. Εξειδικευμένα περιοδικά, στρατιωτικοί παρατηρητές και στρατηγικοί αναλυτές έστρεψαν ένα θαυμαστικό βλέμμα στο Ιταλικό Ναυτικό, αναγνωρίζοντας την ικανότητα και την επάρκεια που επιδείχθηκε στην ανάπτυξη περιουσιακών στοιχείων και στην εκτέλεση σύνθετων ασκήσεων με τα ναυτικά πολλών χωρών στην περιοχή. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για το "On Wider Seas: Italian Naval Deployments and Maritime Outreach to the Indo-Pacific", ένα άρθρο του David Scott που δημοσιεύτηκε στις 5 Μαρτίου 2025 στον ιστότοπο του Center for International Maritime Security (CIMSEC).

Η εκτίμηση που εκφράστηκε από τους Αμερικανούς ομολόγους δεν είναι τυχαία, αλλά το απτό αποτέλεσμα μιας επιχείρησης που είδε το Ιταλικό Ναυτικό να προβάλλεται με αποφασιστικότητα και επαγγελματισμό σε ένα γεωπολιτικό σενάριο κρίσιμης σημασίας. Στο δεύτερο μισό του 2024, ένας εντυπωσιακός ιταλικός ναυτικός στόλος έπλευσε στα νερά του Ινδο-Ειρηνικού, μια περιοχή που, λόγω της έκτασης και της πολυπλοκότητάς της, αντιπροσωπεύει μια υλικοτεχνική και επιχειρησιακή πρόκληση υψίστης τάξης.

Η Ομάδα Ναυτικής Κρούσης, που αποτελείται από το αεροπλανοφόρο ITS Cavour και τη φρεγάτα ITS Alpino, αντιπροσώπευε την καρδιά αυτής της αποστολής, πλαισιωμένη από τις ανεξάρτητες αναπτύξεις των Montecuccoli και Vespucci. Αυτά τα πλοία, με τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά και τις δυνατότητές τους, συνέβαλαν στη σκιαγράφηση ενός πλαισίου πρωτοφανούς διαλειτουργικότητας και συνεργασίας με συμμαχικά ναυτικά.

Τα πολλαπλά ορόσημα που επιτεύχθηκαν κατά τη διάρκεια αυτών των αναπτύξεων μαρτυρούν την προθυμία της Ιταλίας να εξερευνήσει νέους στρατηγικούς ορίζοντες, ιδιαίτερα αυτό που το CESMAR έχει ορίσει ως την Άπειρη Μεσόγειο, ξεπερνώντας τα όρια της πλέον εδραιωμένης Διευρυμένης Μεσογείου. Το όραμα της κυβέρνησης Meloni, η οποία έχει θέσει τον Ινδο-Ειρηνικό ως σημαντική προτεραιότητα εξωτερικής και αμυντικής πολιτικής, έχει μεταφραστεί σε συγκεκριμένη και αποφασιστική δράση, ικανή να ενισχύσει τον ρόλο της Ιταλίας ως παγκόσμιου ναυτικού παράγοντα.

Το Γεωπολιτικό Πλαίσιο: Από τη Διευρυμένη Μεσόγειο στην Άπειρη Μεσόγειο

Το ιταλικό ναυτικό γεωπολιτικό όραμα έχει υποστεί μια σημαντική εξέλιξη, ξεπερνώντας τα όρια της παραδοσιακής "Διευρυμένης Μεσογείου", μια έννοια που

εξερευνήσαμε σε βάθος στην πρόσφατη δημοσίευσή μας με την Pathos Edizioni. Οι ρίζες αυτού του μετασχηματισμού βρίσκονται στις συζητήσεις που εμπύχωσαν το Ινστιτούτο Ναυτικού Πολέμου και, στη συνέχεια, το Ινστιτούτο Ναυτικών Στρατιωτικών Σπουδών. Ο Ναύαρχος De Giorgi, το 2017, αναβίωσε και επικαιροποίησε την έννοια της "Διευρυμένης Μεσογείου", που είχε ήδη σκιαγραφηθεί το 2002 στη μελέτη "Το Εθνικό Ναυτικό Δόγμα".

Αυτό το όραμα επέκτεινε τα εθνικά ναυτικά συμφέροντα στις δυτικές ακτές της Ινδίας και στον Κόλπο της Γουινέας στον Ατλαντικό. Ένας πυρήνας μελετητών τόνωσε μια συζήτηση που διαπέρασε την εκπαίδευση των αξιωματικών, διασφαλίζοντας την ομοιογένεια σκέψης και δράσης. Ο Ναύαρχος De Giorgi έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην επισημοποίηση αυτής της επέκτασης του επιχειρησιακού θεάτρου. Ωστόσο, η ραγδαία εξέλιξη του παγκόσμιου πλαισίου έχει καταστήσει αναγκαίο τον επαναπροσδιορισμό των επιχειρησιακών θεάτρων. Έτσι, προέκυψε η έννοια της "Άπειρης Μεσογείου", η οποία τονίζει την ανάγκη το Ναυτικό να είναι έτοιμο να επιχειρεί οπουδήποτε στον κόσμο.

Αυτή η διορατικότητα αποδείχθηκε θεμελιώδης όταν η κυβέρνηση Meloni, που ανέλαβε τα καθήκοντά της τον Οκτώβριο του 2022, υλοποίησε την ιταλική προβολή προς τον Ινδο-Ειρηνικό. Η Πρόεδρος Meloni, κατά τη διάρκεια της συνόδου κορυφής στην Ινδία τον Μάρτιο του 2023, δήλωσε: "Η δική μας είναι μια στρατηγική επιλογή, επειδή, όταν μιλάμε για 'Διευρυμένη Μεσόγειο' πρέπει να λάβουμε υπόψη ότι εκτείνεται μέχρι εδώ [Ινδία]. Η Μεσόγειος Θάλασσα και ο Ινδο-Ειρηνικός είναι διασυνδεδεμένοι και θέλουμε να ενισχύσουμε περαιτέρω αυτή τη διασύνδεση".

Η συνεργασία με τις Ηνωμένες Πολιτείες, την Ινδία, την Ιαπωνία και την Αυστραλία έχει καταστεί προτεραιότητα. Οι επισκέψεις της Meloni στην Ινδία και την Ιαπωνία το 2023, η αποχώρηση από την Πρωτοβουλία Belt and Road και η προσχώρηση στον Οικονομικό Διάδρομο Ινδίας-Μέσης Ανατολής-Ευρώπης (IMEC) το 2024 σηματοδότησαν έναν στρατηγικό επαναπροσανατολισμό. Η Ιταλία έχει δώσει ιδιαίτερη έμφαση στη συνεργασία με την Ινδία, όπως τονίζεται στην Κοινή Δήλωση του Μαρτίου 2023, η οποία υπογραμμίζει τη σημασία ενός ελεύθερου και ασφαλούς Ινδο-Ειρηνικού.

Η Ιταλία έχει αναλάβει ηγετικό ρόλο στην Πρωτοβουλία Ωκεανών Ινδο-Ειρηνικού (IPOI), που ξεκίνησε η Ινδία. Οι συναντήσεις με τους ηγέτες της Ιαπωνίας και της Αυστραλίας έχουν ενισχύσει περαιτέρω τη συνεργασία, με έμφαση στην Κίνα. Η συνάντηση Διαβούλευσης ΗΠΑ-Ιταλίας για τον Ινδο-Ειρηνικό το 2024 επιβεβαίωσε τη στρατηγική ευθυγράμμιση.

Δεδομένης της ναυτικής φύσης του Ινδο-Ειρηνικού, η Ιταλία έχει εντείνει τις ναυτικές αναπτύξεις, επιδεικνύοντας μια συγκεκριμένη δέσμευση στην περιοχή."

"Μοροζίνι" στον Ινδο-Ειρηνικό: Ένα Ιταλικό Σήμα Παρουσίας και Συνεργασίας

Η αποστολή του "Φραντσέσκο Μοροζίνι" στον Ινδο-Ειρηνικό το 2023 αντιπροσώπευσε μια απτή εκδήλωση της δέσμευσης της κυβέρνησης Μελόνι σε αυτή τη στρατηγική περιοχή. Το "Μοροζίνι", ένα Πολυλειτουργικό Περιπολικό Ανοικτής Θαλάσσης (ΠΠΑ) τελευταίας γενιάς της κλάσης "Πάολο Θάον ντι Ρεβέλ", αποδείχθηκε μια ευέλικτη και πρωτοποριακή ναυτική μονάδα, ιδανική για την προβολή της ιταλικής παρουσίας σε σύνθετα θαλάσσια σενάρια, διασφαλίζοντας την ελευθερία της ναυσιπλοΐας και την προστασία των θαλάσσιων γραμμών επικοινωνίας (SLOCs).

Η ανάπτυξη, η οποία διήρκεσε πέντε μήνες από τον Μάιο έως τον Σεπτέμβριο του 2023, οδήγησε το "Μοροζίνι" σε μια περιπλοή που το είδε να πλέει στην Ερυθρά Θάλασσα, τον Ινδικό Ωκεανό, τη Θάλασσα της Νότιας Κίνας και τη Θάλασσα της Ανατολικής Κίνας, φτάνοντας στην Ιαπωνία. Ένα ταξίδι που σηματοδότησε μια σημαντική επιβεβαίωση της ικανότητας του Ιταλικού Ναυτικού να επιχειρεί σε απομακρυσμένα ύδατα, σε ένα γεωπολιτικό πλαίσιο αυξανόμενης σημασίας.

Κατά τη διάρκεια της αποστολής του, το "Μοροζίνι" δεν είχε άμεση επαφή με την Κίνα, αλλά επισκέφθηκε πολλές χώρες που μοιράζονται ανησυχίες σχετικά με την κινεζική επιρροή στην περιοχή. Η κινεζική κρατική εφημερίδα "Global Times" επέκρινε την περιοδεία, αποκαλώντας την "μια αποστολή που αποσκοπεί στην ανάπτυξη συνεργειών και εμπειριών εκπαίδευσης με το Quad", μια άτυπη στρατηγική συμμαχία μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών, της Ιαπωνίας, της Αυστραλίας και της Ινδίας.

Το "Μοροζίνι" πραγματοποίησε στάση στο λιμάνι του Τζιμπουτί, στη συνέχεια συμμετείχε στην αντιπειρατική επιχείρηση "Αταλάντα" στον Κόλπο του Άντεν και στην Επιχείρηση "Αγκένωρ" στα Στενά του Ορμούζ και στον Περσικό Κόλπο. Η καινοτομία αυτής της ανάπτυξης ήταν η επακόλουθη ανατολική πλεύση μέσω του Ινδικού Ωκεανού, μιας περιοχής αυξανόμενου στρατηγικού ενδιαφέροντος για την Ιταλία.

Στη Νοτιοανατολική Ασία, το "Μοροζίνι" συμμετείχε σε σημαντικές εκδηλώσεις όπως η αμυντική έκθεση IMDEX 2023 στη Σιγκαπούρη και η Διεθνής Έκθεση Ναυτιλίας και Αεροδιαστήματος Langkawi (LIMA) στη Μαλαισία. Συμμετείχε επίσης στην

πολυμερή άσκηση Komodo 2023, που φιλοξενήθηκε από το Ινδονησιακό Ναυτικό. Η παρουσία του "Μοροζίνι" αντιπροσώπευε επίσης μια ευκαιρία για την προώθηση της πώλησης περιπολικών ΠΠΑ στην Ινδονησία, σε ένα πλαίσιο κοινής ανησυχίας για τις περιφερειακές δυναμικές.

Η Ιταλική Πρεσβεία στο Ανόι τόνισε τη σημασία της αποστολής του "Μοροζίνι", υπογραμμίζοντας τον ρόλο του στην προώθηση της ναυτικής διπλωματίας, την ενίσχυση των ναυτικών ικανοτήτων και την υποστήριξη της ελευθερίας της ναυσιπλοΐας και του σεβασμού του διεθνούς δικαίου της θάλασσας. Ένα σαφές και κατηγορηματικό μήνυμα, που απευθύνεται επίσης στην Κίνα, σχετικά με την κατάσταση στη Θάλασσα της Νότιας Κίνας.

Διασχίζοντας τη Θάλασσα της Νότιας Κίνας, το "Μοροζίνι" πραγματοποίησε στη συνέχεια άσκηση με το Ιαπωνικό Ναυτικό (JS Hamana) στη Θάλασσα της Ανατολικής Κίνας. Το Μπουσάν στη Νότια Κορέα και η Γιοκοσούκα αντιπροσώπευαν τα πιο απομακρυσμένα σημεία της ανάπτυξής του.

Στο ταξίδι της επιστροφής, το "Μοροζίνι" επισκέφθηκε τη Μανίλα, την Τζακάρτα, το Τσιταγκόνγκ, τη Μουμπάι και το Καράτσι, ενισχύοντας περαιτέρω τη συνεργασία με τις χώρες της περιοχής. Στη Μουμπάι, ο κυβερνήτης Τζιοβάνι Μόννο συμμετείχε σε ένα σεμινάριο ναυτικής ασφάλειας Ιταλίας-Ινδίας, όπου επαναλήφθηκε το κοινό ενδιαφέρον των δύο χωρών για την προστασία των συμφερόντων τους στον Ινδικό Ωκεανό, ο οποίος θεωρείται φυσική επέκταση της "Διευρυμένης Μεσογείου".

Η ανάπτυξη του "Μοροζίνι" το 2023 έθεσε τα θεμέλια για τις επακόλουθες και ευρύτερες αναπτύξεις του 2024, επιβεβαιώνοντας τη δέσμευση της Ιταλίας να διαδραματίσει ενεργό και υπεύθυνο ρόλο στον Ινδο-Ειρηνικό.

Ιταλία και Ινδο-Ειρηνικός: Παρουσία και Συνεργασία

Το 2024 σηματοδότησε μια εντυπωσιακή επίδειξη της ικανότητας προβολής του Ιταλικού Ναυτικού, με μια αρθρωτή και στρατηγική ανάπτυξη στον Ινδο-Ειρηνικό. Δεν ήταν μια απλή επίδειξη δύναμης, αλλά μια σύνθετη επιχείρηση που συνδύασε επιδέξια "ήπια ισχύ" και "σκληρή ισχύ", διπλωματία και στρατιωτική ικανότητα.

Το Amerigo Vespucci, ένα σύμβολο της Ιταλίας στον κόσμο, ξεκίνησε ένα εξαιρετικό ταξίδι, ενσαρκώνοντας τον ρόλο ενός πλωτού πρεσβευτή. Με την διαχρονική του κομψότητα και την αμετάβλητη γοητεία του, το "ομορφότερο πλοίο στον κόσμο" μετέφερε ένα μήνυμα φιλίας και συνεργασίας, σφυρηλατώντας δεσμούς και ενισχύοντας σχέσεις με τις χώρες που άγγιξε το δρομολόγιό του. Κάθε προσέγγιση σε

λιμάνι ήταν μια ευκαιρία να γιορταστεί ο ιταλικός πολιτισμός, να προωθηθεί ο διάλογος και να ενισχυθούν οι συνεργασίες.

Παράλληλα, το Ιταλικό Ναυτικό ανέπτυξε το Raimondo Montecuccoli και την Ομάδα Ναυτικής Κρούσης (CSG), που αποτελείται από το αεροπλανοφόρο Cavour και τη φρεγάτα Alpino. Αυτές οι μονάδες, εκφράσεις της ιταλικής τεχνολογικής πρωτοπορίας, συμμετείχαν σε κοινές ασκήσεις υψηλού επιπέδου, αποδεικνύοντας την ικανότητα της Ιταλίας να επιχειρεί σε συνέργεια με συμμάχους και εταίρους.

Το Vespucci και το Montecuccoli μοιράστηκαν ένα τμήμα πλοήγησης, από το Λος Άντζελες στη Χονολουλού, ενώ το Montecuccoli εντάχθηκε στην CSG σε διάφορα στάδια της αποστολής, στον Δυτικό Ειρηνικό, τη Θάλασσα της Νότιας Κίνας και τον Κόλπο του Άντεν. Σε αντίθεση με την ανάπτυξη του Morosini το 2023, το 2024 είδε μαζική συμμετοχή σε κοινές ασκήσεις, ένα σαφές σημάδι της δέσμευσης της Ιταλίας για την περιφερειακή ασφάλεια και σταθερότητα.

Η ιταλική αμυντική βιομηχανία έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο σε αυτή την επιχείρηση, με το Ιταλικό Φόρουμ Αμυντικών Βιομηχανιών να διοργανώνει εκθέσεις στη Γιοκοσούκα, τη Μανίλα και την Τζακάρτα, υπό την καθοδήγηση του Ναυάρχου Τζουζέπε Αμπαμόντε. Μια ευκαιρία να παρουσιαστεί η ιταλική τεχνολογική αριστεία και να ενισχυθεί η βιομηχανική συνεργασία με τις συνεργαζόμενες χώρες.

Η ανάπτυξη του 2024 αντιπροσώπευε μια επιβεβαίωση της ιταλικής παρουσίας στον Ινδο-Ειρηνικό, μια περιοχή κρίσιμης στρατηγικής σημασίας. Ένα σαφές και κατηγορηματικό μήνυμα, που τονίζει τη δέσμευση της Ιταλίας να διαδραματίσει ενεργό και υπεύθυνο ρόλο στο διεθνές πλαίσιο.

Amerigo Vespucci: Ένα Ιταλικό Είδωλο στον Κόσμο

Το Amerigo Vespucci, που κατελκύστηκε το 1931, είναι κάτι περισσότερο από ένα απλό πλοίο του Ιταλικού Ναυτικού: είναι ένα είδωλο, ένα σύμβολο κομψότητας, ιστορίας και επαγγελματισμού. Με το αδιαμφισβήτητο προφίλ του τριίστιου ιστιοφόρου, ενσαρκώνει την αρχαία ιταλική ναυτική παράδοση, προβάλλοντάς την σε μια σύγχρονη διάσταση.

Η διαχρονική του γοητεία έχει αιχμαλωτίσει τη φαντασία εκατομμυρίων ανθρώπων σε όλο τον κόσμο. Όπου κι αν ελλιμενίζεται, πλήθη επισκεπτών συρρέουν για να θαυμάσουν την ομορφιά του και να αναπνεύσουν την ατμόσφαιρα μιας παλιάς εποχής. Το Vespucci δεν είναι απλώς ένα πλοίο, είναι μια εμπειρία, ένα ταξίδι στο χρόνο και τον ιταλικό πολιτισμό.

Το 2024, το Vespucci ξεκίνησε έναν φιλόδοξο περίπλου της γης, διασχίζοντας το κανάλι Beagle και το ακρωτήριο Horn, ένα κατόρθωμα που δεν είχε επαναληφθεί για είκοσι χρόνια. Το δρομολόγιό του το οδήγησε να πλεύσει στα νερά του Ινδο-Ειρηνικού, αγγίζοντας εμβληματικά λιμάνια όπως το Βαλπαράϊσο, το Τόκιο και η Σιγκαπούρη.

Κάθε προσέγγιση σε λιμάνι ήταν μια ευκαιρία να προωθηθεί ο ιταλικός πολιτισμός, να ενισχυθούν οι διεθνείς σχέσεις και να γιορταστούν οι αξίες της φιλίας και της συνεργασίας. Επί του πλοίου, διοργανώθηκαν εκδηλώσεις, εκθέσεις και συναντήσεις, μετατρέποντας το Vespucci σε ένα πραγματικό πλωτό "ιταλικό χωριό".

Ο Ιταλός Πρέσβης στην Ιαπωνία, Τζανλουίτζι Μπενεντέτι, τόνισε τη στρατηγική αξία της αποστολής του Vespucci, ορίζοντάς την ως "ένα σημάδι που έχει μια ευρύτερη, πολυμερή αξία αν θέλουμε, μια παγκόσμια στρατηγική αξία. Η επιβεβαίωση της επιθυμίας της Ιταλίας να συμβάλει στην ειρήνη και τη σταθερότητα στον κόσμο, διασφαλίζοντας τον συντονισμό σε συνεργασία με άλλους εταίρους και χώρες σε διάφορους τομείς, τη θαλάσσια ασφάλεια και την ελευθερία της ναυσιπλοΐας, συμπεριλαμβανομένου του Ινδο-Ειρηνικού".

Το Vespucci είναι ένα σύμβολο της ιταλικής Αναγέννησης, μιας περιόδου εξαιρετικής καλλιτεχνικής και πολιτιστικής άνθησης. Το όνομά του θυμίζει την εποχή των μεγάλων γεωγραφικών ανακαλύψεων, όταν η Ιταλία ήταν στο κέντρο του κόσμου. Σήμερα, το Vespucci συνεχίζει να εμπνέει, μεταφέροντας ένα μήνυμα ομορφιάς, πολιτισμού και συνεργασίας σε κάθε γωνιά του πλανήτη.

Ραϊμόντο Μοντεκουόλι: Ατσάλινος Φρουρός για τις Παγκόσμιες Διαδρομές

Τα Πολυλειτουργικά Περιπολικά Ανοικτής Θαλάσσης (ΠΠΑ) του Ιταλικού Ναυτικού αντιπροσωπεύουν μια νέα εποχή στην προβολή της ιταλικής ναυτικής ισχύος, σύγχρονοι κληρονόμοι των ελαφρών καταδρομικών του παρελθόντος. Αυτές οι ευέλικτες και πολύπλευρες μονάδες είναι σχεδιασμένες να αναπτύσσονται στις θάλασσες του κόσμου, διασφαλίζοντας την ασφάλεια των θαλάσσιων γραμμών επικοινωνίας (SLOCs) και την ελευθερία της ναυσιπλοΐας, θεμελιώδεις πυλώνες του παγκόσμιου εμπορίου, σε μια εποχή που σημαδεύεται από υβριδικές και ασύμμετρες απειλές.

Η αρθρωτή τους διαμόρφωση και η ικανότητα λειτουργίας σε διάφορα σενάρια τις καθιστούν ιδανικές για αυτόν τον ρόλο, απελευθερώνοντας φρεγάτες και αντιτορπιλικά, πιο εξειδικευμένες μονάδες, για καθήκοντα προστασίας αεροπλανοφόρων και ανθυποβρυχιακού πολέμου.

Το Ραϊμόντο Μοντεκουκόλι, η τρίτη μονάδα της κλάσης Θάον ντι Ρεβέλ και η πρώτη με προηγμένες δυνατότητες αντιαεροπορικού πολέμου (διαμόρφωση ΠΠΑ Light Plus), ανέλαβε μια αποστολή επιχειρησιακής προβολής (OPC) στον Ινδο-Ειρηνικό, εισερχόμενο στον Ειρηνικό μέσω της Διώρυγας του Παναμά στις 26 Μαΐου. Μετά από στάσεις σε λιμάνια στο Μανζανίλο και το Σαν Ντιέγκο, συνέχισε το ταξίδι του προς τα δυτικά, εναλλάσσοντας φιλικές στάσεις με εντατικές στρατιωτικές ασκήσεις με συμμάχους και εταίρους, σε ένα πλαίσιο αυξανόμενης προσοχής στις περιφερειακές δυναμικές, με ιδιαίτερη αναφορά στην Κίνα.

Η συμμετοχή του Μοντεκουκόλι στις ασκήσεις RIMPAC και Pacific Dragon (μια πρώτη για εθνική μονάδα), μαζί με ναυτικές μονάδες από την Αυστραλία, την Ιαπωνία, τη Νότια Κορέα, τις Κάτω Χώρες και τις Ηνωμένες Πολιτείες, σηματοδότησε μια σημαντική επιβεβαίωση της ικανότητας της Ιταλίας να επιχειρεί σε σύνθετα πολυεθνικά σενάρια.

Η επόμενη στάση στην Ιαπωνία, με συμμετοχή στην άσκηση Noble Raven, απέσπασε επαίνους από τον Ιταλό πρόξενο στην Οκινάουα, Μάρκο Πρένσιπε, ο οποίος τόνισε πώς η παρουσία του Μοντεκουκόλι αντιπροσωπεύει "μια συγκεκριμένη εκδήλωση της ικανότητας της Ιταλίας να προβάλλεται σε μια περιοχή στρατηγική για τις παγκόσμιες γεωπολιτικές και γεωοικονομικές ισορροπίες".

Στη συνέχεια, το Μοντεκουκόλι έπαιξε ενεργό ρόλο στην παρακολούθηση των κυρώσεων κατά της Βόρειας Κορέας, περιπολώντας τα ύδατα γύρω από την Ιαπωνία και πραγματοποιώντας στάση στο λιμάνι του Μπουσάν, στη Νότια Κορέα.

Η συμμετοχή σε ασκήσεις με το Πολεμικό Ναυτικό των ΗΠΑ και την Αυστραλιανή Αεροπορία στη Θάλασσα της Νότιας Κίνας και οι επακόλουθες στάσεις σε λιμάνια στην Τζακάρτα, το Λαέμ Τσαμπάνγκ, το Πορτ Κλανγκ και το Κολόμπο, εδραίωσαν την ιταλική συνεργασία με τις χώρες της περιοχής.

Η επανένωση με την ιταλική Ομάδα Ναυτικής Κρούσης στον Κόλπο του Άντεν και η επιστροφή στην Ερυθρά Θάλασσα, μετά από συμμετοχή σε ασκήσεις με την αμερικανική Ομάδα Ναυτικής Κρούσης Αβραάμ Λίνκολν, ολοκλήρωσαν μια αποστολή που απέδειξε την ικανότητα του Ιταλικού Ναυτικού να επιχειρεί αποτελεσματικά και αποφασιστικά σε απομακρυσμένα θαλάσσια σενάρια, διασφαλίζοντας την ασφάλεια των παγκόσμιων διαδρομών.

Η Ιταλική Ομάδα Ναυτικής Κρούσης: Ένα Κύμα στον Ινδο-Ειρηνικό

Η ανάπτυξη της Ιταλικής Ομάδας Ναυτικής Κρούσης (CSG) το 2024 αντιπροσώπευσε ένα ορόσημο για το Ιταλικό Ναυτικό και ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αποτελούμενη από το αεροπλανοφόρο Cavour και τη φρεγάτα Alpino, η CSG απέδειξε την ικανότητα της Ιταλίας να προβάλλει τη ναυτική της ισχύ σε παγκόσμια σενάρια, μια πρωτιά για ένα ευρωπαϊκό ναυτικό, προηγούμενη της ανάπτυξης της γαλλικής Ομάδας De Gaulle.

Το Cavour, με εκτόπισμα 30.000 τόνων και μαχητικά αεροσκάφη πέμπτης γενιάς F-35B, εξασφάλισε τη διαλειτουργικότητα με τα ναυτικά των ΗΠΑ και της Ιαπωνίας, εδραιώνοντας τις στρατηγικές συμμαχίες της Ιταλίας. Το δρομολόγιο της CSG, που διέσχισε την Ερυθρά Θάλασσα, τον Ινδικό Ωκεανό και τον Ειρηνικό, άγγιξε βασικά λιμάνια όπως η Σιγκαπούρη, η Γιοκοσούκα και η Μανίλα, επιβεβαιώνοντας τη δέσμευση της Ιταλίας για τη θαλάσσια ασφάλεια και την περιφερειακή σταθερότητα.

Οι ασκήσεις με το Πολεμικό Ναυτικό των ΗΠΑ, που πραγματοποιήθηκαν στη Θάλασσα της Νότιας Κίνας και στη Θάλασσα των Φιλιππίνων, έστειλαν ένα σαφές μήνυμα της αποφασιστικότητας της Ιταλίας να υπερασπιστεί την ελευθερία της ναυσιπλοΐας και τον σεβασμό του διεθνούς δικαίου. Ειδικότερα, οι τρεις ξεχωριστές ασκήσεις αεροπλανοφόρων (Multi-Large Deck Event, MLDE) με τις ιταλικές και αμερικανικές CSG υπογράμμισαν τη στενή συνεργασία μεταξύ των δύο χωρών.

Η συνεργασία με την Ιαπωνία έφτασε σε νέο επίπεδο με κοινές επιχειρήσεις F-35B στη Γιοκοσούκα, ενισχύοντας μια ιστορική σχέση που εδραιώθηκε από την παρουσία της ιαπωνικής ηγεσίας στα συνέδρια της Βενετίας. Ο επαγγελματισμός που επέδειξε το Ιταλικό Ναυτικό εντυπωσίασε ιδιαίτερα το ιαπωνικό ναυτικό, ενισχύοντας περαιτέρω τους δεσμούς μεταξύ των δύο εθνών.

Οι ασκήσεις με την Ινδία ανοικτά της Γκόα, με τη συμμετοχή του αεροπλανοφόρου INS Vikramaditya και του αντιτορπιλικού INS Visakhapatnam, εδραίωσαν τη στρατηγική εταιρική σχέση μεταξύ Ιταλίας και Ινδίας στον Ινδικό Ωκεανό.

Η συμμετοχή στις ασκήσεις Pitch Black στην Αυστραλία, με τα F-35B του Cavour, και στην Noble Raven στην Ιαπωνία, μαζί με ναυτικές μονάδες από τη Γαλλία, τη Γερμανία και την Αυστραλία, απέδειξε την ικανότητα της Ιταλίας να επιχειρεί σε σύνθετα πολυεθνικά πλαίσια.

Οι ασκήσεις αεράμυνας και ανθυποβρυχιακού πολέμου στη Θάλασσα της Νότιας Κίνας, με τη συμμετοχή ναυτικών μονάδων των ΗΠΑ και της Αυστραλίας, επιβεβαίωσαν τη δέσμευση της Ιταλίας να διασφαλίσει την ασφάλεια των παγκόσμιων θαλάσσιων διαδρομών.

Η ανάπτυξη της ιταλικής CSG αντιπροσώπευσε μια επιβεβαίωση της ιταλικής ναυτικής ισχύος και ένα σαφές μήνυμα της δέσμευσης της Ιταλίας να διαδραματίσει

ενεργό και υπεύθυνο ρόλο στον Ινδο-Ειρηνικό, μια περιοχή κρίσιμης στρατηγικής σημασίας για το μέλλον του κόσμου.

Η Ηχώ του Ινδο-Ειρηνικού: Ένα Μεγάλο Αλμα για το Ιταλικό Ναυτικό

Η ανάπτυξη του Ιταλικού Ναυτικού στον Ινδο-Ειρηνικό το 2024 σηματοδότησε μια ιστορική καμπή, μια επιβεβαίωση ισχύος και στρατηγικού οράματος που αντήχησε πολύ πέρα από τα εθνικά σύνορα. Η ανακοίνωση του Αρχηγού του Επιτελείου Ναυτικού, Ναυάρχου Ενρίκο Κρεντεντίνο, στη Γιοκოსούκα, για την επίτευξη της Αρχικής Επιχειρησιακής Ικανότητας (IOC) για το στοιχείο F-35B, αντιπροσώπευσε μια συμβολική στιγμή αυτού του μετασχηματισμού.

"Με την επίτευξη του IOC," δήλωσε ο Ναύαρχος Κρεντεντίνο, "το ναυτικό στοιχείο της Ιταλικής Άμυνας κάνει ένα σημαντικό βήμα προς τα εμπρός στην έκφραση της ικανότητας προβολής δυνάμεων από τη θάλασσα ακόμη και σε επιχειρησιακά θέατρα μακριά από τις συνήθεις βαρυτικές λεκάνες, για παρατεταμένες χρονικές περιόδους, επιδιώκοντας πλήρη διαλειτουργικότητα και ανταλλαξιμότητα σε κοινές επιχειρήσεις με συμμάχους και εταίρους: ένας από τους κύριους στόχους της εκστρατείας της Ομάδας Ναυτικής Κρούσης στον Ινδο-Ειρηνικό."

Ο αντίκτυπος αυτών των αναπτύξεων ήταν πολλαπλός και βαθύς. Πρώτον, η Ιταλία ενίσχυσε το διεθνές της προφίλ, αναδεικνύοντας έναν αξιόπιστο τεχνολογικό και αμυντικό εταίρο για τις χώρες του Ινδο-Ειρηνικού, ιδιαίτερα για την Ινδονησία, την Ινδία και την Ιαπωνία. Η συνεργασία με τις Ηνωμένες Πολιτείες, ένας πυλώνας της ιταλικής εξωτερικής πολιτικής, εντάθηκε, με κοινές ασκήσεις που απέδειξαν τη στενή συνεργασία μεταξύ των δύο ναυτικών.

Το μήνυμα που εστάλη στην Κίνα, αν και όχι ρητό, ήταν σαφές: η Ιταλία είναι παρούσα και ενεργή στον Ινδο-Ειρηνικό, έτοιμη να υπερασπιστεί την ελευθερία της ναυσιπλοΐας και τον σεβασμό του διεθνούς δικαίου. Οι αντιδράσεις των κινεζικών μέσων ενημέρωσης, που χαρακτήρισαν την παρουσία του Canouir στην Ιαπωνία ως "απειλή του NATO", μαρτυρούν την αποτελεσματικότητα αυτής της στρατηγικής.

"Η Κίνα εκπλήσσεται: το ιταλικό ναυαρχίδα αεροπλανοφόρο εκπαιδεύεται με την Ινδία," ήταν ο τίτλος του National Interest τον Οκτώβριο, συνοψίζοντας αποτελεσματικά το συναίσθημα που αναβλύζει στο Πεκίνο.

Ενώ το Amerigo Vespucci ελλιμενίστηκε στη Τζέντα, υποδεχόμενο από την Πρωθυπουργό Μελόνι, η Ιταλία είχε ήδη ξεκινήσει την αποστολή "Ινδο-Ειρηνικός 2025", με την αποστολή της φρεγάτας ITS Antonio Marcegaglia.

Ο Ναύαρχος Αουρέλιο Ντε Καρόλις, Διοικητής του Ναυτικού Στόλου και για πολλούς ο πιο διαπιστευμένος αξιωματικός για να γίνει ο νέος ηγέτης του Ναυτικού, τόνισε πώς αυτές οι αποστολές ευθυγραμμίζονται με τις στρατηγικές της ΕΕ και του ΝΑΤΟ: "Η παρουσία του Ιταλικού Ναυτικού στον Ινδο-Ειρηνικό είναι ένα από σημάδι της δέσμευσής μας για τη διασφάλιση της θαλάσσιας ασφάλειας και της περιφερειακής σταθερότητας. Λειτουργούμε σε συνέργεια με τους συμμάχους και τους εταίρους μας, μοιραζόμενοι κοινές αξίες και στόχους. Ο στόλος μας είναι έτοιμος να προβάλλει την ισχύ του σε κάθε σενάριο, για την προστασία των εθνικών συμφερόντων και της διεθνούς κοινότητας."

Το Antonio Marceglio, κατά τη διάρκεια του ταξιδιού του στην Ιαπωνία, επισκέφθηκε 12 χώρες, με την Κίνα να εξαιρείται από το δρομολόγιο. Η συμμετοχή στις ασκήσεις Komodo 2025 στην Ινδονησία και οι προγραμματισμένες αλληλεπιδράσεις με γαλλικές και αμερικανικές ομάδες αεροπλανοφόρων επιβεβαιώνουν την προθυμία της Ιταλίας να ενισχύσει τη στρατιωτική συνεργασία με τους συμμάχους της.

Η ανάπτυξη του ιταλικού στόλου στον Ινδο-Ειρηνικό αντιπροσωπεύει μια μακροπρόθεσμη στρατηγική επένδυση, ένα αποφασιστικό βήμα προς την οικοδόμηση ενός πιο αποφασιστικού ρόλου για την Ιταλία στο παγκόσμιο πλαίσιο. Το Ναυτικό, με τον επαγγελματισμό του, την τεχνολογία αιχμής και την ικανότητά του να λειτουργεί σε συνέργεια με τους συμμάχους, είναι έτοιμο να ανταποκριθεί στις προκλήσεις του μέλλοντος, διασφαλίζοντας την ασφάλεια των θαλάσσιων διαδρομών και τη διεθνή σταθερότητα.

Συμπεράσματα

Η ηχώ της ανάπτυξης της Ιταλικής Ομάδας Ναυτικής Κρούσης στον Ινδο-Ειρηνικό αντηχεί ως ένα προοίμιο για μια νέα εποχή για το Ναυτικό και για ολόκληρο το έθνος. Το κύμα αξιοπιστίας που δημιουργήσαν το Cavour και το Alpino έσπασε τα εμπόδια της διευρυμένης Μεσογείου, προβάλλοντας την Ιταλία σε ένα στρατηγικά σημαντικό παγκόσμιο θέατρο.

Το 2024 σηματοδότησε μια καμπή, μια επιβεβαίωση ικανότητας και οράματος που ενίσχυσε το διεθνές προφίλ της Ιταλίας. Η ανακοίνωση του Ναυάρχου Κρεντεντίνο στη Γιοκoesούκα, η συνέργεια με τα ναυτικά των ΗΠΑ, της Ιαπωνίας και της Ινδίας, οι κοινές ασκήσεις και η συμμετοχή σε πολυεθνικές εκδηλώσεις απέδειξαν τον επαγγελματισμό και την αποφασιστικότητα του Ναυτικού.

Ο Ναύαρχος Ντε Καρόλις, μια εξέχουσα μορφή στο Ναυτικό και πιθανός ηγέτης του μέλλοντος, επανέλαβε τη σημασία αυτών των αποστολών, τονίζοντας πώς

ευθυγραμμίζονται με τις στρατηγικές της ΕΕ και του NATO για τη διασφάλιση της θαλάσσιας ασφάλειας και της περιφερειακής σταθερότητας.

Η τολμηρή επιλογή να προβάλει το Ιταλικό Ναυτικό στον Ινδο-Ειρηνικό απέδειξε μια στρατηγική διορατικότητα σημαντικού αντίκτυπου. Η επένδυση σε μια δραστηριότητα μακριά από την παραδοσιακή λεκάνη της Μεσογείου δημιούργησε ένα διπλό πλεονέκτημα: από τη μία πλευρά, εδραίωσε τη θέση της Ιταλίας ως παγκόσμιας ναυτικής δύναμης, ικανής να επιχειρεί αποτελεσματικά ακόμη και σε σύνθετα και απομακρυσμένα σενάρια. από την άλλη πλευρά, δημιούργησε μια ιδανική γέφυρα μεταξύ Ασίας και Μεσογείου, μια θάλασσα που αντιπροσωπεύει την καρδιά των ιταλικών και ευρωπαϊκών εθνικών συμφ